

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Du hiertens fryd for rene sinde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Du hiertens fryd for rene sinde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 163*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid92666.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 191.

☒ Mel. Den vey gaaer vist til himmerige.

☒ Du hiertens fryd for rene sinde,
Udvalde kydske jomfrue-frugt,
Som vil med alle dig forbinde,
Der følge aandens vise tugt,
Hvor vilde jeg dog gierne tragte
Blant dines jomfrue-tal at staae,
Som verdens kierlighed foragte,
Og efter lammet stedse gaae.

☒ 2. Du fodrer kun et rensset hierte,
Men hvor er det at faae for mig,
Som stoed i baade fryd og smerte
I kierlighedens brand til dig,
Forgieves er min egen møye,
Om du ey klarer selv mit sind,
Og tager, med dit blide øye,
Mit arme hierte gandske ind.

☒ 3. Den salve heler Adams skade,
Din kierlighed er sielens kuur,
Vilt du mig den kun finde lade,
Saa bliver verdens lyst mig suur,
Den gjør fornøyet, fri og sikker
Fra verdens lysters fiske-krog,
At jeg kand flye de fine strikker,
Som mangen ned i pølen drog.

* * * 164

☒ 4. Lad denne balsom i mig flyde,
Og giennemtrænge alt mit sind,
Lad mig din kierlighed kun nyde,
Saa lukkes ingen anden ind.
Den ild al verdens lyst forbrænder,
Og holder den for narre-spil,
O hvem din kierlighed kun kiender,
Hand ingen anden have vil.

☒ 5. Men griber du begierligheden
Ey an med magt og kraftens aand,
Da kand den ligge skiult i reden,
Og siden tage overhaand,
O GUD! din sødhed tit anvendes
Til kiødets sikkerhed og roe,
Naar aandens iver ey optændes
Ved daglig kamp i bøn og troe.

☒ 6. Hvad kand os frie fra denne fare?
Din kierlighed kun det formaaer,
Naar sielen den vil tage vare,
En anden lyst og drift hun faaer,
Som den beknytted ville drager
Hen ind i naadens blide stand,
At verdens lyst ey bedre smager
End mask og raaden pøle-vand.

☒ 7. Naar GUD er her, og ingenlunde
Med verden vil i hiertet boe,
Saa gaaer al verdens lyst til grunde,
Og hiertet faaer sin rette roe,

* * * 165

⌘ Naar sielen lærer dybt at grave,
Og varer denne perle vel,
Den skat kand JEsu bruud kun have,
Og ikke nogen verdens træl.

⌘ 8. Set JEsu kierlighed til grunden,
Er hand din bygnings hjørne-steen,
Saa bliver sielen altid funden
Aarvaagen til at holdes reen,
Hand selv din seyers krone bliver
Ved hver en leylighed til kamp,
Thi denne soel dig let fordriver
Al verdens vellyst som en damp.

⌘ 9. Saa triumpherer allerede
GUds liv i dødlighedens krop,
Thi just naar vi i kampen svede,
Da stræbe vi til kronen op;
Hvor kunde ellers sielen vinde,
Og dæmpe kiødets stærke brand,
Om kierlighed var ey derinde,
Som alle ting bestride kand?

⌘ 10. Den korte møye vey bereder
Til uskatteerlig siele-fred,
GUds himles skiulte lifligheder
Til slige siele flyde ned,

* * * 166

⌘ Som verdens lysters skum og fraade
Beleer, foragter og forsmaaer,
Lad kun din brudgom ene raade,
See saa hvad kierlighed formaaer.

⌘ 11. Hun kroner lammets rene brude
Til bryllup med GUds egen Søn,
De skidne lukkes alle ude,
Thi kierlighed er kydskheds løn,
O hvem der smager JEsu ynde,
Har nok og alting, det er vist,
Hans kierligheds fuldkomne brynde
Gjør ret fornøyet her og hist.

*